

Прокуратура України
ЛУГАНСЬКА ОБЛАСНА ПРОКУРАТУРА
СЄВЕРОДОНЕЦЬКА ОКРУЖНА ПРОКУРАТУРА

вул. 8 Березня, 2, м. Сєвєродонецьк, 93404, тел.: (06452) 4-04-77
e-mail: sievierodonetsk@lugprok.gov.ua
Код ЄДРПОУ 02909921

№ _____

На № _____

від _____

ПОВІДОМЛЕННЯ
про зміну раніше повідомленої підозри у вчиненні кримінального
правопорушення

місто Кропивницький

«18» листопада 2023 року

Прокурор Сєвєродонецької окружної прокуратури Луганської області Лещинська Олеся Ярославівна, розглянувши матеріали досудового розслідування, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 42022132370000084 від 17.05.2022, за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення про зміну раніше повідомленої підозри у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 36, 37, 42, 276, 277, 278, 279 КПК України,-

ПОВІДОМИВ:

Жулінську Наталію Вікторівну, 16.05.1975 року народження, уродженку м. Кадіївка (м. Стаханов) Алчевського району Луганської області, громадянку України, українку, одружену, зареєстровану та фактично проживаючу за адресою: Луганська область, м. Кадіївка (м. Стаханов), вул. Шалабали, буд.18, кв.3, раніше не судиму, не є депутатом,-

про зміну раніше повідомленої 11.08.2022 підозри у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, яке полягало у добровільному зайнятті громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих або адміністративно-господарських функцій в окупаційній адміністрації держави-агресора на тимчасово окупованій території.

Верховною радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24 серпня 1991 року схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави України. Згідно вказаного документу територія України є неподільною і недоторканою.

Незалежність України визнали понад 68 держав світу, серед яких і російська федерація. Статтями 1-3 Конституції України, яка прийнята Верховною Радою України 28 червня 1996 року, визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою. Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю.

Згідно з п.п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05 грудня 1994 року, російська федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні їх зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01 серпня 1975 року поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язались утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом Організації Об'єднаних Націй.

31.05.1997 відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань по Заключному акту Наради з безпеки і співробітництва в Європі Україна та російська федерація уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією (ратифікований Законом України від 14.01.1998 №13/98-ВР та федеральним законом російської федерації від 02.03.1999 № 42 ФЗ). Відповідно до ст. ст. 2-3 зазначеного договору російська федерація зобов'язалась поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та будівництво відносин на основі принципів взаємної поваги суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або загрози силою, включаючи економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загально визнаних норм міжнародного права.

Згідно вимог ст. 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Відповідно до вимог ч. 4 ст. 2 Статуту ООН всі Члени Організації Об'єднаних Націй утримуються в їх міжнародних відносинах від загрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної

незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним з Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09 грудня 1981 року № 36/103 про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями від 16 грудня 1970 року № 2734 (XXV), що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; від 21 грудня 1965 року № 2131 (XX), що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та обмеження їх суверенітету та від 14 грудня 1974 року №3314 (XXIX), що містить визначення агресії, встановлено, що ні одна з держав не має право здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації; здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Відповідно до Закону України № 964-IV від 19.06.2003 «Про основи національної безпеки України» національна безпека визначається як захищеність життєво важливих інтересів людини і громадянина, суспільства і держави, за якої забезпечуються сталий розвиток суспільства, своєчасне виявлення, запобігання і нейтралізація реальних та потенційних загроз національним інтересам у сферах правоохоронної діяльності, боротьби з корупцією, прикордонної діяльності та оборони, міграційної політики, охорони здоров'я, освіти та науки, науково-технічної та інноваційної політики, культурного розвитку населення, забезпечення свободи слова та інформаційної безпеки, соціальної політики та пенсійного забезпечення, житлово-комунального господарства, ринку фінансових послуг, захисту прав власності, фондових ринків і обігу цінних паперів, податково-бюджетної та митної політики, торгівлі та підприємницької діяльності, ринку банківських послуг, інвестиційної політики, ревізійної діяльності, монетарної та валютної політики, захисту інформації, ліцензування, промисловості та сільського господарства, транспорту та зв'язку, інформаційних технологій, енергетики та енергозбереження, функціонування природних монополій, використання надр, земельних та водних ресурсів, корисних копалин, захисту екології і навколишнього природного середовища та інших сферах державного управління при виникненні негативних тенденцій до створення потенційних або реальних загроз національним інтересам.

Національна безпека України передбачає відсутність загрози у сферах: політичній, економічній, соціальній, воєнній, екологічній, науково-технологічній, інформаційній, і полягає зокрема у: безпеці конституційного ладу і державного суверенітету України, невтручанні у внутрішні справи України з боку інших держав, відсутності сепаратистських тенденцій в окремих регіонах та у певних політичних сил в Україні, не порушенні принципу розподілу влади, злагодженості механізмів забезпечення законності і правопорядку (в політичній сфері); у відсутності проблем ресурсної, фінансової

та технологічної залежності національної економіки від інших країн, не відпливі за межі України інтелектуальних, матеріальних і фінансових ресурсів (в економічній); у відсутності посягань на державний суверенітет України та її територіальну цілісність (у військовій); у відсутності науково-технологічного відставання від розвинутих країн (у науково-технологічній); у не витоку інформації, яка становить державну та іншу передбачену законом таємницю, а також конфіденційної інформації, що є власністю держави (в інформаційній сфері).

Державна безпека - це відсутність загрози, стан захищеності життєво важливих інтересів держави від внутрішніх і зовнішніх загроз в усіх вказаних вище сферах життєдіяльності держави.

Суверенітет держави означає верховенство державної влади, її самостійність усередині країни та незалежність у міжнародних відносинах, яка може бути обмежена лише необхідністю виконувати договори і зобов'язання в галузі міжнародних відносин.

Територіальна цілісність держави передбачає, що всі складові території держави (адміністративно-територіальні одиниці) перебувають в нерозривному взаємозв'язку, характеризуються єдністю і не мають власного суверенітету.

Територіальна недоторканність - це захищеність території країни в існуючих кордонах від будь-яких посягань, що можуть стосуватися незаконної зміни території України, визначеної рішеннями Верховної Ради України і міжнародними договорами України.

Іноземна держава - це будь-яка держава, крім України, незалежно від того, чи визнана вона Україною як суверенна і чи має Україна з нею дипломатичні відносини.

Під іноземною організацією слід розуміти будь-яку державну чи недержавну установу, підприємство, об'єднання, орган іншої країни, у тому числі політичну партію, релігійну організацію, комерційне підприємство, а також міждержавну чи міжнародну організацію, у тому числі неофіційну, нелегітимну чи злочинну, крім офіційної міжнародної організації, членом якої є Україна.

Представник іноземної держави або іноземної організації - це особа, яка уповноважена виражати інтереси тієї чи іншої іноземної держави (іноземної організації) та діє від її імені або представляє її за спеціальним повноваженням, у тому числі таємним (не офіційним).

Надання іноземній державі, іноземній організації або їх представникам допомоги у проведенні підривної діяльності проти України полягає у сприянні їх можливим чи дійсним зусиллям заподіяти шкоду державній безпеці України. Підривною слід визнавати будь-яку діяльність, пов'язану: зі спробою зміни системи вищих органів державної влади нелегітимним шляхом; з втручанням у міжнародну політику України; з втручанням у внутрішню політику; зі спробою зміни території України; зі спробою знизити обороноздатність України; зі створенням умов для діяльності на території України іноземних розвідок; з вжиттям заходів щодо посилення економічної залежності України від інших держав.

Упродовж 2013 року представники влади російської федерації, збройних сил російської федерації та інші особи, на території російської федерації вступили у злочинну змову та домовилися про здійснення протиправних умисних дій, спрямованих на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Досягти зазначеної мети вказані особи вирішили шляхом ведення агресивної війни та агресивних воєнних дій проти України, у тому числі з використанням підрозділів збройних сил російської федерації, створення і фінансування терористичних організацій та вчинення інших злочинів. При цьому вони усвідомлювали, що такі протиправні дії безумовно призведуть до загибелі людей, заподіяння значних матеріальних збитків та інших, тяжких наслідків, передбачали і бажали їх настання. При цьому вони усвідомлювали, що такі протиправні дії безумовно призведуть до загибелі людей, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, передбачали і бажали їх настання.

З метою реалізації вказаного умислу, представники влади російської федерації, збройних сил російської федерації та інші особи, упродовж 2013 року на території російської федерації розробили злочинний план, яким передбачалося для досягнення військово-політичних цілей російської федерації, поряд із застосуванням політичних, дипломатичних, економічних та інформаційних засобів, застосування засобів прихованого характеру, які полягали у використанні протестного потенціалу населення південно-східних регіонів України, формуванні під інформаційним впливом внутрішньої опозиції для створення постійно діючого фронту по всій території України.

З грудня 2013 року по лютий 2014 року для забезпечення схвалення і підтримки громадянами російської федерації та жителями південно-східних регіонів України злочинних діянь, направлених на порушення суверенітету і територіальної цілісності України та відновлення впливу і вагомості російської федерації на світовій арені, вказаними особами організовано ведення інформаційно-пропагандистської підривної діяльності, яка у тому числі призвела та призводить до розпалювання національної ворожнечі.

Одночасно за допомогою засобів масової інформації здійснювалось спотворення свідомості частини населення України з метою зміни світоглядних настанов, зародження сумніву в необхідності та доцільності спільного існування в рамках самостійної, унітарної, суверенної держави Україна з європейським вектором розвитку, підбурювання до міжетнічних конфліктів, розпалювання сепаратистських настроїв серед населення окремих регіонів України (Автономної Республіки Крим і м. Севастополя та південно-східних областей), провокування національних зіткнень, формування хибного образу частини українського населення як «націонал-фашистів», котрі мають інші духовні та моральні цінності, пропагують культ насильства та знущання над російськомовним населенням України.

У подальшому, представники влади російської федерації, збройних сил російської федерації та інші особи, продовжуючи виконання вказаного

злочинного плану, всупереч вимогам п.п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 №2131 (XX), від 14.12.1974 №3314 (XXIX), спланували, підготували, розв'язали і почали ведення агресивної війни проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів збройних сил РФ на територію України - здійснили тимчасову окупацію частини території Луганської та Донецької областей та територій Автономної республіки Крим чим змінили межі території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

У березні-квітні 2014 року під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади російської федерації, збройних сил РФ та інших осіб, на території Донецької і Луганської областей створено антиконституційні терористичні організації «Донецька народна республіка» та «Луганська народна республіка».

27.04.2014 невідповідними досудовим розслідуванням особами, з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, в м. Луганську складені та проголошені «Декларація про суверенітет Луганської народної республіки» та «Акт про проголошення державної самостійності Луганської народної республіки» з метою створення на території Луганської області нового державного утворення «Луганська народна республіка» (далі – «ЛНР»). У вказаних документах задекларовано створення, в порушення порядку, встановленого Конституцією України, на території Луганської області народної, правової, демократичної та суверенної держави – «луганська народна республіка».

11.05.2014 шляхом проведення «референдуму» з питання підтримки «Акту про державну самостійність луганської народної республіки» на території Луганської області затверджено утворення «ЛНР».

18.05.2014 представниками «ЛНР» прийнято так званий «Временный Основной Закон (Конституция) луганской народной республики», що має ознаки нормативно-правового документу, але згідно із законодавством України є нікчемним. Вказаним документом встановлена так звана система органів влади «ЛНР» та їх повноваження.

Одним із основних завдань представників «ЛНР», координація дій яких здійснюється представниками органів влади та збройних сил російської федерації, є зміна меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

13.04.2014 Радою національної безпеки і оборони України прийнято рішення від «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України», яке введено в дію Указом Президента України «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України» № 405/2014 від 14.04.2014,

відповідно до якого на території України розпочато антитерористичну операцію.

Наказом керівника Антитерористичного центру при Службі безпеки України №33/6/9 від 07.10.2014 районами проведення антитерористичної операції визначені території Донецької та Луганської областей.

До проведення антитерористичної операції, відповідно до статті 4 Закону України «Про боротьбу з тероризмом», залучені військові підрозділи Міністерства оборони України, Міністерства внутрішніх справ України, а також інші правоохоронні органи.

З квітня 2014 року по теперішній час представниками «лнр», що реалізують злочинний умисел представників влади російської федерації та збройних сил російської федерації щодо досягнення завдань, спрямованих на визнання легітимності діяльності «лнр» та влади її керівників, з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, здійснюються захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів інфраструктури на території Луганської області, акти застосування збройної сили проти держави України, чиниться збройний опір Збройним силам України, правоохоронним органам України та іншим представникам сил антитерористичної операції (операції Об'єднаних сил) у відновленні територіальної цілісності України та забезпеченні правопорядку, вчиняються інші злочини.

Як наслідок, під контролем представників «лнр» та окупаційної влади російської федерації опинилась частина території Луганської області, визначена постановою Верховної Ради України № 254-VIII від 17.03.2015 «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями», постановою Верховної Ради України № 252-VIII від 17.03.2015 «Про визначення окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей, в яких запроваджується особливий порядок місцевого самоврядування».

Чисельні злочини, вчинені представниками «лнр» або за їх участі знайшли своє відображення у зверненнях Верховної Ради України до міжнародних організацій та іноземних держав щодо визнання «лнр» терористичною організацією. Зокрема, у Зверненні Верховної Ради України до Організації Об'єднаних Націй, Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, Парламентської Асамблеї НАТО, Парламентської Асамблеї ОБСЄ, Парламентської Асамблеї ГУАМ, національних парламентів держав світу про визнання Російської Федерації державою-агресором, затвердженому Постановою Верховної Ради України від 27 січня 2015 року за № 129-VIII, та Зверненні до Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, національних парламентів держав-членів ЄС, США, Канади, Японії та Австралії щодо масового розстрілу людей під Волновахою в Україні, затвердженому Постановою ВРУ від 14.01.2015 за № 106-VIII, Постанові ВРУ «Про Заяву Верховної Ради України «Щодо протидії поширенню підтриманого Російською Федерацією міжнародного тероризму» від 22.07.2014 за № 1597-VII, Постанові ВРУ «Про Заяву Верховної Ради

України «Про відсіч збройній агресії Російської Федерації та подолання її наслідків» від 21.04.2015 за № 337-VIII, Постанові ВРУ «Про Заяву Верховної Ради України «Про трагічну загибель людей внаслідок терористичного акту над територією України» від 22.07.2014 за № 1596-VII, Постанові ВРУ «Про Заяву Верховної Ради України «Про визнання Україною юрисдикції Міжнародного кримінального суду щодо скоєння злочинів проти людяності та воєнних злочинів вищими посадовими особами Російської Федерації та керівниками терористичних організації «ДНР» та «лнр», які призвели до особливо тяжких наслідків та масового вбивства українських громадян» від 04.02.2015 за № 145-VIII.

Факт створення «лнр» за підтримки та під контролем російської федерації визнано Резолюцією ПАРЕ від 12.10.2016. При цьому в Резолюції зазначено, що «лнр» та всі її «установи» не мають будь-якої легітимності у відповідності з українським або міжнародним правом.

Згідно з Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» з 2014 року російська федерація чинить злочин агресії проти України та здійснює тимчасову окупацію частини її території за допомогою збройних формувань російської федерації, що складаються з регулярних з'єднань і підрозділів, підпорядкованих міністерству оборони російської федерації, підрозділів та спеціальних формувань, підпорядкованих іншим силовим відомствам російської федерації, їхніх радників, інструкторів та іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд та груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих російською федерацією, а також за допомогою окупаційної адміністрації російської федерації, яку складають її державні органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, та підконтрольні російській федерації самопроголошені органи, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України. Згідно з статтею 1 даного Закону тимчасово окупованими територіями у Донецькій та Луганській областях на день ухвалення Закону визнаються частини території України, в межах яких збройні формування російської федерації та окупаційна адміністрація російської федерації встановили та здійснюють загальний контроль.

Таким чином, з квітня 2014 року по теперішній час агресія російської федерації, що розпочалася з неоголошених і прихованих вторгнень на територію України підрозділів збройних сил та інших силових відомств російської федерації, супроводжується підтримкою терористичної діяльності, на території окремих районів Луганської області, грубо порушує принципи та норми міжнародного права, зокрема шляхом: систематичного недодержання режиму припинення вогню та продовження обстрілів цивільних об'єктів та інфраструктури, що спричиняють численні жертви серед цивільного населення, військовослужбовців Збройних Сил України та інших утворених відповідно до законів України військових формувань; продовження практики протиправного затримання і утримання громадян України на тимчасово окупованих

територіях, їх незаконного вивезення та утримання на території російської федерації; намагань поширити російське законодавство, на території окремих районів Донецької та Луганської областей, висування незаконних вимог щодо перереєстрації підприємств та стягнення коштів на користь окупаційної адміністрації російської федерації в окремих районах Донецької та Луганської областей, запровадження російського рубля як єдиної валюти на території окремих районів Донецької та Луганської областей, свавільного застосування російських освітніх стандартів у навчальних закладах, запровадження на підприємствах в окремих районах Донецької та Луганської областей, «зовнішнього управління» та визнання незаконних ідентифікаційних документів та реєстраційних знаків транспортних засобів на території окремих районів Донецької та Луганської областей, організації та здійснення насильницьких зникнень, катувань, нелюдського поводження або покарання, позасудових страт стосовно цивільного населення, українських військовослужбовців та заручників.

З метою реалізації злочинного плану, 2 листопада 2014 року в м. Луганську та частині Луганської області, підконтрольній представникам «лнр», всупереч вимогам діючого законодавства України, проведені вибори «голови та депутатів «народної ради лнр», за результатами яких обрані т.зв. «голова «лнр» та депутати до складу т.зв. «народної ради лнр», які приступили до виконання повноважень 4 та 17 листопада 2014 року відповідно.

З метою реалізації злочинних намірів щодо насильницького захоплення державної влади та зміни конституційного ладу, 25 листопада 2014 року самопроголошеним «головою лнр» виданий указ № 51/1/01/11/14, згідно яким створена структура виконавчих органів державної влади «лнр», до складу яких увійшли «рада міністрів», «міністерства» та інші органи влади т.зв. «лнр», які контролюються окупаційною владою Російської Федерації.

Одним із основних завдань учасників терористичних організацій «луганська народна республіка» є зміна меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України. Вказана організація є стійкими об'єднаннями невизначеної кількості осіб (більше трьох), що створені з метою здійснення терористичної діяльності, у межах яких здійснено розподіл функцій, встановлено правила поведінки, обов'язкові для цих осіб під час підготовки і вчинення терористичних актів, та в яких її структурні підрозділи здійснюють терористичну діяльність з відома керівників (керівних органів) усієї організації, і у відповідності до абзацу 19 ст. 1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом» є терористичними організаціями.

Вказані терористичні організації є стійкими, мають чітку ієрархію та структуру, які складаються з політичного та силового блоків, а також мають розподіл функцій між її учасниками, на яких покладені відповідні обов'язки згідно з планом спільних злочинних дій.

На керівників блоків покладається керівництво, організація дій та контроль за діяльністю підлеглих їм співучасників злочину за допомогою керівників груп, що входили до вказаних блоків.

При цьому на керівників та учасників силового блоку (незаконних збройних формувань) покладається забезпечення стійкості терористичної організації шляхом вчинення збройного опору, незаконної протидії та перешкоджання виконанню службових обов'язків правоохоронними органами України і військовослужбовцями ЗС України. У свою чергу, на представників політичного блоку покладаються організація збору та отримання матеріальної і фінансової допомоги від інших учасників терористичної організації та осіб, лояльно налаштованих до терористичної діяльності, чим також забезпечується існування вказаної терористичної організації.

Так звана «луганська народна республіка» має стабільний склад лідерів вказаної терористичної організації, які підтримують між собою тісні стосунки, централізоване підпорядкування учасників політичного та силового блоку лідерам організації, а також план злочинної діяльності та чіткий розподіл функцій учасників щодо його досягнення.

Так, на учасників політичного блоку, відповідно до плану спільних злочинних дій, покладаються наступні обов'язки:

- створення так званих органів державної влади «луганської народної республіки» та організація їх діяльності;
- видання так званих нормативно-правових актів від імені нелегітимних органів державної влади «лнр»;
- організація та проведення незаконного референдуму на території Луганської області про визнання суверенітету незаконного державного утворення «лнр»;
- проведення агітаційної роботи серед населення щодо діяльності терористичної організації «лнр» з метою схиляння їх до участі у вказаній терористичній організації та отримання підтримки власної діяльності серед мешканців східних регіонів України;
- організація збору, отримання матеріальної і фінансової допомоги від інших учасників терористичної організації та осіб, лояльно налаштованих до їх діяльності, а також її розподілу;
- надання матеріальної та організаційної допомоги учасникам силового блоку «лнр» (не передбачених законом збройних формувань) для забезпечення їх протиправної діяльності;
- налагодження взаємодії з терористичною організацією «донецька народна республіка» та її керівниками з метою координації дій, спрямованих на повалення конституційного ладу та захоплення державної влади в Україні, а також дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України;
- налагодження взаємодії з прихильниками злочинної діяльності терористичної організації «Луганська народна республіка», що перебувають за кордоном з метою координації дій, отримання матеріальної і гуманітарної допомоги та озброєння, а також залучення іноземних громадян для протидії правоохоронним органам України та Збройним Силам України;
- налагодження взаємодії з місцевими та закордонними засобами масової інформації з метою їх використання для агітації, висвітлення діяльності «лнр», дискредитації діяльності органів державної влади України та осіб, задіяних у

ході проведення антитерористичної операції та формування думки серед населення про законність власних дій, а також вчинення за їх допомогою закликів до повалення конституційного ладу і захоплення державної влади в Україні та дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України;

- забезпечення учасників так званої «лнр» транспортом, символікою та агітаційними матеріалами.

На учасників силового блоку (не передбачених законом збройних формувань), відповідно до плану спільних злочинних дій, покладаються наступні обов'язки:

- організація та ведення збройного опору, незаконної протидії та перешкоджання виконанню службових обов'язків співробітниками правоохоронних органів України і військовослужбовцями Збройних Сил України, задіяними у проведенні антитерористичної операції;

- з метою опору представникам державної влади та унеможливлення припинення злочинної діяльності правоохоронними органами та Збройними Силами України, організація у групи осіб, які є прихильниками злочинної діяльності учасників так званої «луганської народної республіки», озброєння зазначених осіб та керівництво їхніми діями;

- створення не передбачених законом збройних формувань та участь у їх діяльності;

- вербування нових учасників до складу силового блоку так званої «лнр» (не передбачених законом збройних формувань) та керівництво їхніми діями;

- захоплення населених пунктів, будівель, військових частин та інших об'єктів на території Луганської області;

- вчинення терористичних актів та диверсій на території України;

- викрадення осіб з метою отримання матеріальної вигоди та залякування мешканців, які підтримують діючу легітимну владу в Україні;

- захоплення зброї чи заволодіння у інший спосіб боєприпасами, вибуховими речовинами, військовою технікою, транспортними засобами, а також будівництво укріплень з метою протидії діяльності осіб, задіяних у ході проведення антитерористичної операції та забезпечення власної злочинної діяльності;

- організація поставок зброї, бойових припасів, вибухових речовин, військової техніки та їх розподіл серед учасників терористичної організації;

- силова підтримка учасників політичного блоку при проведенні незаконного референдуму на території Луганської області про визнання суверенітету незаконного державного утворення так званої «лнр», а також укріплення та охорона зайнятих ними будівель та споруд;

- організація виробництва, налагоджування ремонту деяких видів зброї та бойових припасів, створення військово-промислового комплексу так званої «лнр».

З квітня 2014 року по теперішній час, з метою реалізації злочинного плану, спрямованого на порушення територіальної цілісності України та зміну меж її території, представниками вищевказаних терористичних організацій

здійснюються захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури на території Донецької та Луганської областей, у тому числі збройні напади на військові частини Збройних Сил України, дислоковані в цих областях, та вчиняються інші злочини.

Крім того, з метою реалізації свого злочинного умислу та зміни меж території та державного кордону України невстановлені представники влади російської федерації використовували як військовослужбовців регулярних військ збройних сил рф, найманців, так і окремих громадян з невійськовими спеціальностями для їх участі в утворених за допомогою Російської федерації терористичних організаціях «донецька народна республіка» та «луганська народна республіка» та виконання покладених на них функцій з політичного, інформаційного, силового та іншого забезпечення їх діяльності.

13 квітня 2014 року через посилення сепаратистських виступів та захоплення державних установ на сході України виконуючий обов'язки Президента України Указом від 14 квітня 2014 року №405/2014 затверджено рішення Ради національної безпеки і оборони України «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України» та Україною розпочато на території Донецької та Луганської областей широкомасштабну антитерористичну операцію (далі - АТО) із залученням Збройних Сил України та інших військових формувань.

Відповідно до положень ч. 1 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014, далі за текстом - Закон № 1207-VII), тимчасово окупована російською федерацією територія України (далі - тимчасово окупована територія) є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Тимчасова окупація російською федерацією територій України, визначених частиною першою статті 3 цього Закону, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для російської федерації жодних територіальних прав.

За державою Україна, територіальними громадами сіл, селищ, міст, розташованих на тимчасово окупованій території, органами державної влади, органами місцевого самоврядування та іншими суб'єктами публічного права зберігається право власності, інші речові права на майно, у тому числі на нерухоме майно, включаючи земельні ділянки, що знаходиться на тимчасово окупованій території.

Тимчасово окупованою територією, відповідно до п. 7 ч. 1 ст. 1-1 Закону № 1207-VII, є частини території України, в межах яких збройні формування російської федерації та окупаційна адміністрація російської федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування російської федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації російської федерації.

Наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 309 від 22.12.2022 «Про затвердження Переліку

територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих російською федерацією», місто Кадіївка територія Алчевського району Луганської області внесена до вказаного переліку територіальних громад, які перебувають в тимчасовій окупації з 07.04.2014 по теперішній час.

Так, у невстановлений досудовим розслідування дату та час, але не пізніше 22 лютого 2018 року Жулінська Наталья Вікторівна, будучи громадянкою України, перебуваючи у м. Стаханов (Кадіївка) Луганської області, діючи умисно та за власною ініціативою, встановила контакти з представниками окупаційної адміністрації, з метою отримання владних повноважень у незаконно створеному органі влади на території м. Стаханова (Кадіївка) та з подальшим наданням представникам рф допомоги у проведенні підривної діяльності проти України, шляхом вчинення активних дій, спрямованих на забезпечення діяльності окупаційної адміністрації незаконно створеної представниками так званої «луганської народної республіки» за сприяння представників російської федерації на тимчасово окупованій території м. Стаханова (Кадіївка) Луганської області.

В подальшому Жулінська Н.В. перебуваючи у м. Стаханов (Кадіївка) Луганської області, територія якого з 07.04.2014 по теперішній час тимчасово окупована представниками збройних формувань держави-агресора рф та незаконно створеної «луганської народної республіки» діючи умисно, усвідомлюючи та передбачаючи невідворотне настання суспільно небезпечних наслідків та бажаючи їх настання, всупереч передбачених Конституцією України, Законами України «Про місцеве самоврядування в Україні» та «Про службу в органах місцевого самоврядування» норм і законів, не пізніше 22.02.2018 (точна дата та час органом досудового розслідування не встановлена) прийняла пропозицію від невстановлених під час досудового розслідування осіб з числа представників незаконно створеної окупаційної адміністрації у м. Стаханов (Кадіївка) на добровільне зайняття посади – заступника голови адміністрації міста Стаханова луганської народної республіки, пов'язану з виконанням організаційно-розпорядчих функцій, створеному на тимчасово окупованій території Алчевського району Луганської області, у незаконному органі влади – адміністрації міста Стаханова, розташованому за адресою: Луганська область м. Стаханов, вул. Кірова б.32,

Надалі Жулінська Н.В., перебуваючи на посаді заступника голови адміністрації м. Стаханова (Кадіївка) у незаконному органі влади - адміністрації міста Стаханова Луганської народної республіки, діючи умисно, підтримуючи діяльність окупаційної адміністрації рф у м. Стаханов (Кадіївка), використовуючи незаконно надані їй владні повноваження надала згоду на допомогу представникам іноземної держави - представникам окупаційної адміністрації держави-агресора рф у м. Стаханов (Кадіївка) шляхом виконання наданих їй доручень і завдань направлених на проведення підривної діяльності проти України та спричинення шкоди суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України, та прийнявши активну участь в управлінні вищевказаним незаконним органом влади, діяльність якого спрямована на

забезпечення безперешкодної роботи окупаційної адміністрації рф направленої на пропаганду та створення позитивного образу «руського мира» серед місцевого населення.

Так, 23.02.2018, Жулінська Н.В. діючи умисно, перебуваючи у м. Стаханов (Кадіївка), усвідомлюючи протиправність своїх дій та бажаючи настання негативних наслідків, будучи заступником голови незаконної окупаційної адміністрації міста Стаханова (Кадіївка) прийняла участь у зйомках програми на пропагандистському каналі (мовою оригіналу) «новий канал новоросії» терористичної організації «луганської народної республіки», та під час інтерв'ю просувала пропагандистський наратив про зростання економіки міста та якості життя громадян, які мешкають на території окупованого міста Стаханова (Кадіївка) завдяки втручанням окупаційної адміністрації м. Стаханова (Кадіївка), тим самим здійснила інформаційну діяльність у співпраці з державою – агресором спрямовану на дискредитацію дій української влади, сприяючи злочинній діяльності терористичної організації «луганська народна республіка» щодо дестабілізації суспільно-політичної обстановки і втрати авторитету органів державної влади України, а також діючи на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, державній, економічній й інформаційній безпеці України, з метою допомоги у проведенні підривної діяльності проти України, своїми умисними діями вчиняючи державну зраду.

Надалі 14.04.2022, Жулінська Н.В. діючи умисно, перебуваючи у м. Стаханов (Кадіївка), усвідомлюючи протиправність своїх дій та бажаючи настання негативних наслідків, будучи заступником голови незаконної окупаційної адміністрації міста Стаханова (Кадіївка) при проведенні громадських заходів на території так званої «луганської народної республіки» прийняла участь у вшануванні «пам'яті жертв української агресії проти донбасу» та висловила думку, що «стахановчани ніколи не зможуть забути про ті страждання, які на Луганщину принесла українська влада» та висловила подяку (мовою оригіналу) «защитникам отечества», тим самим здійснила інформаційну діяльність у співпраці з державою – агресором спрямовану на дискредитацію дій української влади та Збройних сил України, підтримку держави-агресора, її окупаційної адміністрації та збройних формувань сприяючи злочинній діяльності терористичної організації «луганська народна республіка» щодо дестабілізації суспільно-політичної обстановки і втрати авторитету органів державної влади України, а також діючи на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, державній, економічній й інформаційній безпеці України, з метою допомоги у проведенні підривної діяльності проти України, своїми умисними діями вчиняючи державну зраду.

26.05.2022 Жулінська Н.В., діючи умисно, перебуваючи у м. Стаханов, усвідомлюючи протиправність своїх дій та бажаючи настання негативних наслідків, будучи заступником голови незаконної окупаційної адміністрації міста Стаханова (Кадіївка) та використовуючи надані їй владні повноваження, під час спілкування з невстановленими досудовим розслідуванням особами

при проведенні заходів з приводу (мовою оригіналу) «дня російського підприємництва» встановлений указом президента російської федерації від 18.10.2007 року № 1381 від імені голови незаконної окупаційної адміністрації м. Стаханова (Кадіївка) привітала зі святом представників бізнесу міста Стаханова (Кадіївка), впроваджуючи свято країни-агресора на території м. Стаханова (Кадіївка) тим самим здійснила інформаційну діяльність у співпраці з державою – агресором спрямовану на дискредитацію дій української влади, підтримку держави-агресора, її окупаційної адміністрації сприяючи злочинній діяльності терористичної організації «Луганська народна республіка» щодо дестабілізації суспільно-політичної обстановки і втрати авторитету органів державної влади України, а також діючи на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній й інформаційній безпеці України, з метою допомоги у проведенні підривної діяльності проти України, своїми умисними діями вчиняючи державну зраду.

Таким чином, Жулінська Наталія Вікторівна, 16.05.1975 року народження обґрунтовано підозрюється в державній зраді, умисному вчиненні громадянином України діяння на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України: перехід на бік ворога в період збройного конфлікту, надання іноземній державі, або їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України.

**Прокурор
Сєвєродонецької окружної
прокуратури Луганської області
«18» 11 2023 року**

Олеся ЛЕЩИНСЬКА

Стаття 42 Кримінального процесуального кодексу України

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробації, необхідну для підготовки досудової доповіді.

**Прокурор
Севєродонецької окружної
прокуратури Луганської області**

Олеся ЛЕЩИНСЬКА

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____
« ____ » годин « ____ » хвилин « ____ » _____ 2022 року

у присутності _____

**Прокурор
Севєродонецької окружної
прокуратури Луганської області**

Олеся ЛЕЩИНСЬКА